



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 1 grudnia 2022 r.

DIH-2.707.49.2022.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 51/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000), art. 9ca ust. 2 pkt 3, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 20 października 2022 r. złożonego przez pełnomocnika GOŁEMBIEWSKY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA z siedzibą w Białymstoku (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) – od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 października 2022 r. nr NP.19.2022, wymierzającej Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1315, 1576 i 1967) w salonie samochodowym Mazda, należącym do Przedsiębiorcy, to jest niewidocznienia na terenie kontrolowanej placówki, prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 27 października 2022 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NP.8361.161.2022 z 9 sierpnia 2022 r. przeprowadzili kontrolę w należącym do Przedsiębiorcy w salonie samochodowym w Białymstoku, (...). Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli przeprowadzonej 9 sierpnia 2022 r. obejmował m.in. kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli, inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż Przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży modeli, zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r. poz. 1738), co stanowiło naruszenie przepisu art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W instrukcjach obsługi objętych kontrolą pojazdów oraz na wewnętrznej stronie klapki wlewu paliwa, zamieszczono informacje o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu danego pojazdu, lecz na terenie kontrolowanej placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie, nie uwidoczniono informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży modeli. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli nr NP.8361.161.2022 z 9 sierpnia 2022 r. oraz za pomocą dokumentacji zdjęciowej. W toku kontroli 9 sierpnia 2022 r. W trakcie rozmowy telefonicznej z inspektorami, Przedsiębiorca wyjaśnił, iż brak informacji wynikał z błędnej interpretacji przepisów, tj. Strona uważała, że informacja o zużyciu paliwa i emisji CO₂ jest wystarczająca. 11 sierpnia 2022 r. Przedsiębiorca usunął stwierdzone nieprawidłowości i umieścił informacje zgodne ze wskazanymi powyżej przepisami.

Przy piśmie z 12 sierpnia 2022 r. Stronie przekazano upoważnienie do kontroli nr NP.8361.161.2022 z 9 sierpnia 2022 r. oraz protokół kontroli nr NP.8361.161.2022 z 9 sierpnia 2022 r.

W treści protokołu kontroli z 9 sierpnia 2022 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 12 września 2022 r. zawiadomiono Stronę o wszczęciu przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 13 września 2022 r. wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, iż brak informacji wynikał z błędnej interpretacji przepisów, tj. Strona uważała, że informacja o zużyciu paliwa i emisji CO₂ jest wystarczająca.

Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 11 października 2022 r. nr NP.19.2022, nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w salonie samochodowym Mazda, należącym do Przedsiębiorcy, to jest nieuwidocznienia na terenie kontrolowanej placówki, prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży.

Strona pismem z 20 października 2022 r. odwołała się od ww. decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania I instancji. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisu art. 189f § 1 pkt 1 oraz 189a § 1 i § 2 pkt 2 w zw. z art. 189d ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000) – dalej: „Kpa”

Przy piśmie z 27 października 2022 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 3 listopada 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 9ca ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:

- 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 2) na odpowiednim korku lub klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.

W kontekście powyższego należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie. Cytowany przepis nie pozostawia wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców, a dotyczących umieszczenia na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis 35a pkt 11 omawianej ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 – 3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5000,00 zł. Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r. poz. 1738) dalej: „rozporządzenie” określa szczegółowy sposób formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, umieszczonej na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r., a więc Przedsiębiorca miał ponad 7 miesięcy na zapoznanie się z nowymi przepisami. Rozporządzenie przewiduje określony sposób formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego, który ma obowiązywać na terenie całego kraju. Zawarte w rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, stosowanymi w Unii Europejskiej.

Konkludując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży pojazdów silnikowych są obowiązani do umieszczenia na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego w sposób określony w rozporządzeniu. Jeżeli obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5000,00 zł.

Niezależnie od faktu, iż Przedsiębiorca nie kwestionuje ustaleń kontroli, należy podkreślić,

iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 9 sierpnia 2022 r. nr NP.8361.161.2022 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że w kontrolowanym salonie samochodowym stwierdzono, iż Przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji o rodzajach paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży modeli – zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła informacji wymaganych art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy, zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia Stronie kary pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku umieszczania na terenie placówki handlowej informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest uporządkowanie rynku paliw i umożliwienie użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości

informacji o kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania oraz umożliwienia nabywcom uzyskania rzetelnej i kompletnej informacji o nabywanym pojeździe, czyli informacji, które są istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo wypada zauważyć, iż Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że strona nie może uzasadniać niespełnienia nałożonego na nią obowiązku, uznaniem za wystarczające spełnienie obowiązku informacyjnego przez producentów pojazdów.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewidocznienie wymaganych informacji, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona była zobowiązana do umieszczenia na terenie placówki handlowej informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą zatem wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca

ust. 2 pkt 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu. Również przepis art. 189d Kpa nie może znaleźć zastosowania w niniejszym postępowaniu. Przepis ten bowiem stanowi, że wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ administracji publicznej bierze pod uwagę szereg przesłanek wskazanych w pkt 1 – 7. Tym samym dotyczy on sytuacji, w której kara administracyjna jest miarkowana, podczas gdy w niniejszym postępowaniu mamy do czynienia z karą stałą, której wysokość w kwocie 5000,00 zł wynika wprost z przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia także, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 października 2022 r. nr NP.19.2022.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku nr konta: 44 1010 1049 0016 4522 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;

- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 2320); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/